

ροίει τ' ἀγίασμα (= φυλλομετρεῖ τὸ βιβλίον καὶ βλέπει τὰς εἰκόνας) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) || Παροιμ. Τὰ λόγια γυρίζουν ποτάμια (αἱ συκοφαντίαι δύνανται νὰ προκαλέσουν ἀπροσδόκητα δεινὰ) Πελοπν. (Ἀνδρίτσ. Κόκκιν. Παππούλ.)

5) Ἀναστρέφω, ἀνατρέπω κᾶτι κοιν. καὶ Καππ. (Ἀραβάν.) Πόντ. Τσακων. (Μέλαν. Χαβουτσ.): Γυρίζω τὰ ψάρια 'ς τὸ τηγάνι - τὸ ψητό 'ς τὸ φούρνο - τὴ μπιρζόλα 'ς τὴ σκάρα. Πήγα τὸ κουστουμί μου 'ς τὸ ράφτη νὰ τὸ γυρίσῃ κοιν. Γυρίντζω τὴν μυντζήθρα ἀπὸ τὸ τυροβόλι Λέρ. Γυρίζω τὴ σταφίδα (διὰ νὰ ξηραθῇ καὶ ἀπὸ τὰς δύο πλευρὰς) Ἰων. (Κρήν.) Πελοπν. (Αἶγ. Γαργαλ. Κόρινθ.) Γυρίζω τὰ σῦκα 'ς τ' ἁλώνι (ὁμοίως διὰ νὰ ξηρανθοῦν καὶ ἀπὸ τὰς δύο πλευρὰς) Πελοπν. (Μαργέλ.) Γυρίζω τὸ γδουρᾶ (ἀναστρέφω, ἀλλάσσω ὅψιν τοῦ δέρματος, εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν βυρσοδεψῶν) Σῦρ. (Ἑρμούπ.) Γυρίζω τ' ἀστάχια μὲ τὸ διχάλι Κύθηρ. Βγάλε τ' ἄλογα νὰ γυρίσουμε τ' ἁλώνι Πελοπν. (Γαργαλ.) Γιούξιζε τὸν ἄντε, τὰν κίττα (ἀνάστρεψε τὸ ψωμί, τὴν πίτταν) Μέλαν. Ἐγύρ'τσα τὸ ποτήρ Πόντ. Ἐγύρ'τσα τὰ κάλιξας τ' ἔξ' ἀπέσ' αὐτόθ. || Παροιμ. Γυρίζει τὰ ξεροτήγανα (χάνει ἀσκόπως τὸν καιρὸν του) Ἰθάκ. Συνών. ἀνακατω-γυρίζω, ἀνακολώρω Α3, *ἀνακουκουλ-λιάζω, *ἀνακουκουλλώνω, ἀναποδογυρίζω 1, μπατάρω. β) Ἐπισκευάζω, εἰς τὴν φρ. γυρίζω τὸ σπίτι, τὴ σκεπή - τὴ στέγη - τὰ κεραμίδια Πελοπν. (Γαργαλ. Καρυὰ Κορινθ. Μεσσην.) Στερελλ. (Αἰτωλ.): Κάθε χρόνο γυρίζω τὰ κεραμίδια τοῦ σπιτιοῦ μου μοναχός μου Γαργαλ. Ἀπὸ βδομάδα θὰ γυρίσουμε τὴ σκεπή τοῦ σπιτιοῦ, γιὰ ν' ἀλλάξουμε τὰ σπασμένα κεραμίδια αὐτόθ.

γ) Ἐξετάζω, ἐπιθεωρῶ κᾶτι Νάξ. (Ἀπύρανθ.): Ἐδιάηκε νὰ ὑρίσῃ τὰ σπαρμένα. Πάαινε, ὕρισε τὴν ἐλιά.

6) Κάμπτω, καθιστῶ τι κυρτὸν κοιν.: Γυρίζω τὸ καρφί - τὴ βέργα - τὸ σῆμα - τὸ μαχαίρι κοιν. "Ὅταν τὸ σκυλλὶ ἔχη τὴν οὐρὰ του γυρισμένη 'ς τὰ σκέλια του, εἶναι λυσσασμένο Πελοπν. (Γαργαλ.) Γυρίζω τὸ ραβδί γιὰ νὰ φκειάσω μαγκούρα Πελοπν. (Ἀνδρούς.) Γυρίντζεις τ' ἀπόκλαδο τῆς ῥίντζας σὲ μέρος ἀδεανὸ Σίφν. Γυρίζουμε τὰ κολλάρια, ὅταν εἶναι διπλὰ Ἀθῆν. Γυρίζον τοῦ ροῦχον (στρέφω πρὸς τὰ ἔσω τὸ κράσπεδον ὑφάσματος, στριφώνω) Μακεδ. (Χαλκιδ.) Γυρίζω τὸ χαρτόνι (κατὰ τὴν βιβλιοδέτησιν πρὸς κατασκευὴν τῆς ράχως) Ἀθῆν. Εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν χαλκουργῶν, γυρίζω τὴν σωλῆνες μὲ τὸ χαλκᾶ (= ἐργαλεῖον χρησιμεύων διὰ τὴν κύρτωσιν σωλῆνων) Ἀθῆν. κ.ά. β) Παρακάμπτω, κάμπτω περὶ τι σημείον κοιν.: "Ἄμα γυρίσης τὸν κάβο, θὰ βρῇς μεγάλο λιμάνι. Γύρισε τὴ γωνία τοῦ δρόμου κ' ἐξαφανίστηκε κοιν. Συνών. καβαντζάρω.

7) Μεταστρέφω, μεταβάλλω κοιν. καὶ Πόντ.: Γυρίζει τὰ λόγια του. Τοῦ γύρισε τὰ μυαλά - τὸ κεφάλι κοιν. Μίλα καθαρά, τί τὰ γυρίζεις; Ἀθῆν. Κεῖνα ποὺ μᾶς ἔλεγε χτέες σήμερα οὐλα τὰ γύρισε Πελοπν. (Γαργαλ.) Τοῦ γύρ'σι τοῦ λόου τ' (ἠθέτησε τὴν ὑπόσχεσιν του) Στερελλ. (Αἰτωλ.) Γυρίζω ἄς σὸν λόγο μ' (ἀναιρῶ τὸν λόγον μου) Πόντ. Γυρίζον τοῦ λόγου μ' πίσου (συνών. μὲ τὴν προηγουμ.) Λέσβ. Πβ. τὸ κοιν. Παίρω τὸ λόγον μου πίσω. Ἡ ἀλεποῦ, καθὼς ἀπηλοήθη τόσο ὁμορφα, γύρισε τὴν ἰδέα τοῦ δικαστῆ (ἐκ παραμυθ.) Μέγαρ. Ἐγύρισά του τὴν κεφαλὴ του Χίος (Καρδάμ.) Γυρίσανε τὴ μάνα (ἔπεισαν τὴ μάνα νὰ συγκατατεθῇ εἰς τὸν γάμον τοῦ τέκνου της) Κρήτ. Ἐνοῦνιζεν νὰ χτυπᾷ τὸ παιδί αὐτ', κ' ἐγὼ ἐγύρ'τσα 'τον (ἐσκέπτετο νὰ κτυπήσῃ τὸ παιδί, ἀλλ' ἐγὼ τὸν ἀπέτρεψα) Πόντ. || Φρ. Γυρίζω τὸ τραγοῦδι (ἀλλάσσω μέλος) κοιν.

Γύρισε τοις Καλαμαθιανὸ (μετάβαλε τὸν ρυθμὸν τοῦ χοροῦ εἰς τὸν χορὸν «Καλαματιανὸς») Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Τὸ γυρίζω 'ς τὸ γέλιο (μεταστρέφω τὸ σοβαρὸν εἰς γελοῖον) κοιν. Πβ. Θουκ. 6.35 «ἄλλοι δὲ καὶ πάνυ καταφρονούντες εἰς γέλωτα ἔτρεπον τὸ πρᾶγμα». Γυρίζω τὸ φύλλο (ἀλλάσσω τακτικὴν ἐπὶ τὰ χεῖρω) κοιν. || Παροιμ. Τὰ λόγια γυρίζουν τὸν ἄνθρωπον κὶ ἀέρας τὸ νερὸ (ἐπὶ τῶν εὐμεταπείστων) Ι. Βενιζέλ., Παροιμ.², 289.58. || Ἄσμ.

Οἱ βλάχοι τοῦ γυρίσανε, | τὴν κόρη δὲν τὴ δύνουνε
"Ηπ. (Ζαγόρ.)

Θὰ τὸ γυρίσω νὰ τὸ εἰπῶ κὶ ἄλλιως τὸ μοιρολόι
Ἰθάκ.

Ἐτ -θέλω τὴν ἀγάπη τσου νὰ μοῦ τήνε χαρίντζης,
γιατὶ μιλεῖς τὰ λόγια σου τσ' ὅστερο τὰ γυρίντζεις
Ἀστυπ. β) Προσηλυτίζω τινὰ Κύπρ. Πόντ. (Τραπ.) Προπ. (Χηλ.) Ἐγύρισα κ' ἐποῖκα 'τον Ρωμαῖον (τὸν μετέπεισα καὶ τὸν ἔκαμα Χριστιανὸν) Τραπ. Ἐγύρ'τσην κ' ἐγέν'τον Τοῦρκος αὐτόθ. || Ἄσμ.

Γύρισ', Ὁβραισπούλα, νὰ γένης Χριστιανή,
νὰ λούζεσαι Σάββατο, ν' ἀλλάζης Κεριεκὴ

Χηλ. Μετοχ. γυρισμένος = ὁ ἀλλαξοπιστήσας, ὁ ἐξωμότης Κρήτ. γ) Εἰς τὴν δημόδη ἐμπορικὴν γλῶσσαν, μεταβιβάζω συναλλαγματικὴν, ἐπιταγὴν κ.τ.δ. κοιν.: Γυρίζω τὴ συναλλαγματική. Ἐγύρισε τὸ τσέκι 'ς τ' ὄνομά του κοιν.

8) Εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν γεωργῶν, ἐπαναλαμβάνω τὴν ἄροσιν ἀγροῦ Εὐβ. (Κουρ. Στρόπον.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Φθιώτ.): Γυρίζ-ζον τὸ χωράφι Κουρ. Τὰ καλαμπόκια τὰ γυρίζ'νε τρία χέρια (τοὺς ἀγροὺς διὰ σπορὰν ἀραβοσίτου ἀροτριοῦν τρεῖς φορές) Αἰτωλ. "Ἄμα ἔν' καλὸ τοῦ χωράφ', τοῦ οὐρ-γώνουμι, τοῦ γυρίζουμι κ' ὅστιρα τοῦ σπέρνουμι Φθιώτ. Συνών. διβολίζω, τριβολίζω. β) Ἐπανασπείρω ἀγρὸν ἀποτυχόντα κατὰ τὴν πρώτην σπορὰν Εὐβ. (Στρόπον.): Τὰ 'χαμι σπεῖρ' κριθάρ' κὶ πήγανι κὶ τὰ γύρ'σαν κὶ τὰ 'σπ'ραν ρόβ'. 9) Εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν σαπωνοποιῶν, τήκω ἐκ νέου τὸν σάπωνα, διὰ νὰ ἀφαιρέσω τὰς ἐν αὐτῷ ἀκαθαρσίας Πελοπν. (Βάλτ. Βερεστ. Γαργαλ. Κοντογόν. Μαργέλ. Μηλιώτ. Παιδεμέν. Ποταμ. Τριφυλ. κ.ά.): Γυρίζω τὸ σαποῦνι Γαργαλ. Τὸ σαποῦνι ποὺ 'φκειασε εἶναι μουντὸ καὶ θὰν τὸ γυρίσω μάτα (μουντὸ = ὑπομέλαν, μάτα = ἐκ δευτέρου) Μαργέλ. 10) Ἐξοικονομῶ τὰ τοῦ βίου, διευθετῶ τὴν κατάστασιν Κεφαλλ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) — Λεξ. Περιδ. Αἰν. Βυζ.: Φρ. Τὰ γυρίζω (ἐξοικονομῶ τὰ τοῦ βίου). Συνών. φρ. τὰ βολεύω, τὰ κουτσοβολεύω. Ἐκεῖνος γυρίζει ὅλο τὸ σπίτι Λεξ. Βυζ. Συνών. τὰ φέρνει βόλτα.

γυριλάδι τό, ἀμάρτ. γυριλ-λάιν Κύπρ. (Γερμασ. Κυθρ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γυριλῖ καὶ τῆς καταλ. -άδι.

1) Πᾶν μικρὸν κυκλικὸν ἄθυρμα Κύπρ. (Γερμασ.)

2) Εἶδος παιδιᾶς, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ παῖδες χαράσσουσιν κύκλον μικρὸν καὶ ἐντὸς αὐτοῦ εὐθεῖαν γραμμὴν. Ἐπὶ τῆς εὐθείας ταύτης ἕκαστος παίκτης θέτει ἓνα βῶλον. Ἀκολούθως ρίπτει ἕκαστος ἓνα μεγαλύτερον βῶλον εἰς τὴν γραμμὴν διὰ νὰ κρούσῃ καὶ ἐξαγάγῃ ἐκ τοῦ κύκλου τοὺς εἰς σειρὰν κειμένους βῶλους, τοὺς ὁποίους καὶ κερδίζει ἐνθ' ἂν.: Φέρ' τὰ πῖριλά σου νὰ παίξουνε γυριλ-λάιν (πῖριλά = βῶλοι) Κύπρ. (Κυθρ.)

γυριλᾶς ὁ, ἐνιαχ. γυριλ-λᾶς Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐς. γυριλῖ κατὰ τύπ. μεγεθ.

Ἡ κυκλική γραμμή, τὴν ὁποίαν χαράσσουν ἐπὶ τοῦ ἐδά-
φους οἱ παῖδες παίζοντες τὴν παιδιὰν γυριλ-λίν.

γυριλι τό, ἀμάρτ. γυριλ-λίν Κύπρ. (Γερμασ. κ.ά.)
Κυπριακ. Σπουδ. 17 (1953), πθ'.

Ἐκ τοῦ οὗς. γυρ-ο-ς κατὰ τύπ. ὑποκορ.

1) Μικρὸς γῦρος ἐνθ' ἄν. 2) Εἶδος παιδιᾶς, κατὰ τὴν ὁποί-
αν οἱ παῖδες χαράσσοντες μακρὸν κύκλον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους,
τὸ «γυριλ-λίν», θέτουν ἐντὸς αὐτοῦ διάφορα ἀντικείμενα,
ὥπως πέννας, μολυβδοκόνδυλα, ἐλαστικὸν κόμμι κ.τ.τ.
Ὁ βάλλων ἐξ ὠρισμένης ἀποστάσεως διὰ τῆς «πλάκας»
του, εἶδους λείας καὶ ἐπιπέδου πέτρας, καὶ ἐξάγων τὰ ἀντι-
κείμενα ταῦτα ἐκ τοῦ κύκλου κερδίζει αὐτὰ Κυπριακ.
Σπουδ. ἐνθ' ἄν. Πβ. γυρ-ο-ς 5β.

γυριλούδι τό, ἐνιαχ. γυριλ-λούδιν Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὗς. γυριλι κατὰ τύπ. ὑποκορ.

Μικρὸς γῦρος ἐνθ' ἄν.

γυρινὸς ἐπίθ. ἐνιαχ. γυρ'νὸς Θεσσ. Θράκ.

Ἐκ τοῦ οὗς. γυρ-ο-ς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ινός.

1) Ὁ κατοικῶν εἰς τὰ πέριξ, ὁ περίοικος ἐνθ' ἄν. Πβ.
τριγυρινός. 2) Οὐδ. οὗς. πληθ., οἱ περὶ ἡμᾶς Θράκ. :
Γνωμ. "Ενας ἄνθρωπος κοιτάζ' καὶ τὰ γυρ'νά του (ἐπὶ ἄν-
θρώπου πράττοντος κατ' ἰδίαν κρίσιν καὶ μὴ ὑπολογί-
ζοντος τὴν γνώμην τῶν ἄλλων).

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τῶν τύπ. Γυρ'νά Λῆμν.

γυριδ τό, Ἰων. (Κρήν.) Κύθν. Σίφν. γυρίον Πόντ.
(Ἀντρεάντ.) ὑρίον Πόντ. (Ἀντρεάντ.) γυρίος Πόντ. (Χαλδ.)
ἐγυρίος Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γυρ-ίζω. Διὰ τοὺς τύπ. γυρίος, ἐγυρί-
ος πβ. βεθίος, βεξίος εἰς λ. βηχιό.

1) Ἡ περιφορά, ὁ περίπατος Ἰων. (Κρήν.) Κύθν. Σίφν.:
Πολὺ σ' ἀρέσει τὸ γυριδ, δὲν κάθεσαι καὶ 'ς τὸ σπῖτι κα-
θόλου Κρήν. "Ηβγηκες πάλι 'ς τὸ γυριδ Σίφν. Οἱ πραγματε-
υτῆδες βγαίνουνε 'ς τὸ γυριδ, γιὰ νὰ πουλήσουνε αὐτόθ. Συ-
νών. ἀναγυρίδα 1δ, ἀπογυρίδα 2, βόλτα 2,
γυρ-ο-ς 8. 2) Ἡ ἐπαιτεία Κύθν. Πόντ. (Ἀντρεάντ. Χαλδ.):
"Εμαθε 'ς σὸν ἐγυρίον 'ς σὴ χώρας τὰ πόρτας (ἐμαθε νὰ
ἐπαιτῇ εἰς τὰς θύρας ξένων οἰκιῶν) Χαλδ. "Εξέβεν 'ς σὸ
γυρίον (ἐξῆλθεν εἰς ἐπαιτείαν) Ἀντρεάντ. Μία εἶνας ἐφτω-
χὸς ἐπῆεν 'ς σὸ ὑρίον αὐτόθ. || Φρ. "Εγινε τοῦ γυριού (κα-
τήντησεν ἐπαίτης) Κύθν. Ξέρεις, τὸ παιδί, πρωτόπειρος,
ἐκάμιν τον τοῦ γυριού (κατέφαγον τὴν περιουσίαν του καὶ
κατέστησαν αὐτὸν ἐπαίτην) Σίφν.

γυριολῆς ἐπίθ. Θήρ. (Ἐπισκοπ. Γων. Οἶα) Θηλ. γυ-
ριολοῦ Θήρ. (Ἐπισκοπ. Γων. Οἶα) Οὐδ. γυριολήδικο Θηρ.
(Ἐπισκοπ. Γων. Οἶα).

Ἐκ τοῦ οὗς. γυριό καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -λής,
περὶ τῆς ὁπ. βλ. Μ. Φιλήντ., Γραμματ., 2, 457.

Ὁ περιφερόμενος ἀσκόπως ἐνθ' ἄν. : Βρέ, τὸ γυριολῆ!
Θήρ. Αὐτὴ δὴ γυριολοῦ θὰ πᾶς νὰ πάρης; Θήρ. (Ἐπισκοπ.)
Συνών. ἀπογυριστής, γυριστής 2, γυρο-
υλάς, γυρουλιάρης.

γυριολίζω Θήρ. (Ἐπισκοπ. Γων. Οἶα).

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γυριολῆς.

Περιφέρομαι ἀσκόπως ἐνθ' ἄν. : "Ολη τὴν ἡμέρα γυριο-

λίζεις καὶ τὸ βράδυ μοῦ κάνεις τὸ γουρασμένο Θήρ. (Ἐπι-
σκοπ.) || Αἶνιγμ.

"Ολη μέρα γυριολίζει | τσαὶ τὴ νύχτα χασκαρίζει
(τὸ ὑπόδημα) Θήρ. (Οἶα).

γύριση ἡ, Καλαβρ. (Γαλλικ. Μπόβ. Χωρίο Ροχούδ.)
Κύπρ. Πελοπν. (Βάλτ. Γαργαλ. Κόκκιν. Μεσσην. Παπ-
πούλ.) Τσακων. (Χαβουτσ.) γύρισ' Θεσσ. (Τρίκερ.) γύρ'ση
Λῆμν. γύρ'σ' Λέσβ. Μακεδ. (Χαλκιδ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γυρ-ίζω.

1) Ἡ στροφή Καλαβρ. (Γαλλικ.) Κύπρ. : "Εκαμε γύρι-
ση τ' ἀνδὶ Γαλλικ. Ἀσμ.

'Σ τὴ γύρισην δοῦ μαύρον του βρίσκει τὴμ Μαρουλ-λοῦν
δου.

2) Ἡ περιοδικὴ ἐπάνοδος τοῦ χρόνου Λέσβ. : Ζήσαμε
ἓνα χρόνου τσι πά' 'ς τ' γύρ'θ' τ'ς χροονιᾶς λουγουφέραμ.
Μὴ δ' γύρ'θ' τ'ς χροονιᾶς θὰ κλείουν τὰ τριάντα αὐτόθ.
Συνών. γυρ-ισιὰ 4, γύρ-ισμα 4. β) Ἡ μετὰ τὴν πανσέ-
ληνον φάσις τῆς σελήνης Θεσσ. (Τρίκερ.) Κύπρ. Λῆμν. Πε-
λοπν. (Βάλτ. Γαργαλ. Κόκκιν. Μεσσην. Παππούλ.) : "Εχο-
μεγ- γύρισην τοῦ φεγγαριού Κύπρ. Τώρα τὸ φεγγάρι εἶ-
ναι 'ς τὴ γύριση· αὐριο, μεθαύριο θὰ κάμη νέο Μεσσην.
Αὐτὸ ἦταν 'ς τ' γύρισ' τ' φεγγαριού Τρίκερ. Πβ. λειψη,
χάση, φέξη. 3) Τὸ ἐξ ἱλίγγου προκαλούμενον αἰσθημα
στροφῆς Τσακων. (Χαβουτσ.) : Βρίσκα μ' γύριση (μὲ κατα-
λαμβάνει ἱλίγγος). Συνών. γυρίδα 3, φούρλα. 4) Ἡ
ἀναδίπλωσις τοῦ κρασπέδου ἐνδύματος καὶ ὑφάσματος ἐν
γένει Μακεδ. (Χαλκιδ.) : Κάνουν γύρ'θ'. Συνών. γύρ-
ισμα 13 β, στρίφωμα. 5) Ἀλλαγὴ κατευθύνσεως
Καλαβρ. (Γαλλικ.) κ.ά. : Σὰμ βοτίτζουν, γάν-ρουν δὴν γύ-
ριση τοῦ νεροῦ ἀν δό'να αὐλάκι στ' ἄδ-δο (= ἄλλο) 6)
Κλίσις, πρὸς τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἢ τῶν ἄστρων Καλαβρ.
(Γαλλικ.) 7) Καμπὴ Καλαβρ. (Γαλλικ. κ.ά.) : "Εκεῖν ὁ
χριστιανὸς πάει κ' ἔκαμε τὴν γύριση, 'ἐφ-φαίνεται πλέο
Γαλλικ. 8) Τὸ σύνορον ἀγροῦ, μάνδρας σηκοῦ κ.τ.τ. Κα-
λαβρ. (Μπόβ. Χωρίο Ροχούδ. κ.ά.) : Τὰ πρόβατα δελέ-
τσασι 'ς τὴν γύριση καὶ τρώγουσι (= τὰ πρόβατα συνεκεν-
τρώθησαν εἰς τὰ σύνορα τῆς μάνδρας καὶ βόσκουν) Μπόβ.

γυρισήμερα ἡ, Κύπρ. (Ἀμμόχωστ.) — Χ. Παλαίσι.,
Συλλογ. Κυπρ. Ποιημ., 74, 158.

Ἐκ τῶν οὗς. γύρ-ιση καὶ ἡμέρα.

Κατ' αἰτιατ. ἐπιρρηματ., τὴν ἐπομένην ἡμέραν, ἐνθ' ἄν. :
Ποιήμ.

Γυρισήμερα ὁ Μελῆς πάγει κ' ἡ φτωχοπούλα
καὶ ἐπαρηγορήθηκεν πάλε κ' ἡ Ζαχαρούλα

Χ. Παλαίσι., ἐνθ' ἄν., 158.

Γυρισήμερα ξέξασιν 'ποὺ τὸ χωρκὸν ζευγάριν.
ἐνθ. ἄν., 74. Πβ. γυρ-ισόντα - μέρα, γυρ-ιση-
νύχτα.

γυρισηνύχτα ἡ, Κύπρ.

Ἐκ τῶν οὗς. γύρ-ιση καὶ νύχτα.

Κατ' αἰτιατ. ἐπιρρηματ., τὴν ἐπομένην νύκτα. Πβ. γυ-
ρ-ισημέρα, γυρ-ισόντα - μέρα.

γυρισιά ἡ, Ἰων. (Κρήν.) γυρισία Καλαβρ. (Μπόβ.
Χωρίο Ροχούδ.) γυριδὰ Πελοπν. (Κάμπος Λακων.) γυρ'σὰ
Λέσβ. ἀγυρ'σὰ Σκόπ. γυριστιά Θράκ. (Πλάγ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γυρ-ίζω. Ὁ τύπ. γυρ-ιστιὰ ἐξ ἐπιδρά-
σεως τοῦ ἐπιθ. γυρ-ιστός.

